

[Chr. Madsen.]

har endvidere den opfattelse, at der inden 1972 vil komme lovændringer, der lægger loft over pensionernes størrelse og bestemmer, hvor mange gange pensionerne skal pristalsreguleres.

Hvad angår lovforslagets bestemmelse om forhøjelse af folkepensionen med et tillæg på 900 kr., som vi går ind for, har vi fået oplyst i udvalget, at dette pensionstillæg sigter på dels at yde dækning for stigende leveomkostninger, som ikke dækkes af pristalsreguleringen, dels i nogen grad at ajourføre pensionerne med stigningen i arbejdslønnen. Ministeren har endvidere skønsmæssigt beregnet, at folkepensionen plus pensionstillægget plus tillægspensionerne vil medføre en sådan stigning af folkepensionen i forhold til arbejdsindtægten, at den i 1965 vil andrage 48,8 pct. heraf, i 1966 50,2 pct. og i 1967 51,2 pct.

Disse beregninger mener vi er meget vigtige først og fremmest for folkepensionisterne, men også for det høje ting, for det er det eneste grundlag, hvorefter man kan vurdere, hvor stor folkepensionen egentlig er. Det er beregninger, der skal foretages, for at vi kan se, om vi overholder den internationale forpligtelse, den meget omtalte mindstedækningsprocent på 40, det er beregninger, vi nødvendigvis må have for at kunne se, om vi følger med andre lande. Det er vel også derfor, det er så vanskeligt at få dette nødvendige talmateriale, så vi til enhver tid kan konstatere forholdet mellem folkepension og arbejdsløn.

Jeg er slet ikke overbevist om eller sikker på, at ministeriets tal holder. Det er også skønsmæssige beregninger. Det skal nok vise sig, når vi kommer frem til 1. april 1965, da den første del af de 900 kr. skal udbetales med 420 kr., at folkepensionen ikke andrager ret meget mere end dækningsprocenten. Der kan naturligvis ikke siges noget bestemt herom, så længe der ikke kan fremskaffes det nødvendige talmateriale, og da dette materiale har stor betydning for folkepensionisterne, vil jeg igen benytte lejligheden til at opfordre den højtærede socialminister til at søge at fremskaffe et beregningsgrundlag, der altid vil kunne vise forholdet mellem folkepension og arbejdsindtægt.

Vort ændringsforslag nr. 7 om at forhøje

pensionstillægget for invalidepensionister fra 900 kr. til 1.608 kr. årlig mener vi er en rimelig foranstaltning for de pensionister, der har de hårdeste levevilkår. Ændringsforslaget er dels stillet for at imødegå den usikkerhed, der råder med hensyn til pensionstillæggets dækning af pris- og lønstigninger, og dels for at medvirke til, at invalidepensionen nærmer sig en arbejdsindtægt.

Ordførerne for det konservative folkeparti og socialdemokratiet sagde for nogen tid siden her i tinget, at de ville gå ind for en invalidepension af samme størrelsesorden som en arbejdsindtægt. Vort ændringsforslag er kun et lille skridt i den retning. Jeg har bemærket mig, at det ærede medlem fru Clara Munck her har sagt, at hun ikke mener, tiden er inde til at forhøje invalidepensionen. Jeg kan ikke forstå, at man har sådanne tanker. Jeg har den opfattelse — og jeg tror, mange deler den — at tiden altid vil være inde til at forhøje specielt invalidepensionen, fordi invaliderne er de mennesker, der lever under de hårdeste vilkår.

Lovforslagets bestemmelse om fuld folkepension til alle efter 1970 kan vi under de nuværende forhold ikke gå ind for. Det ærede medlem fru Grethe Philip sagde, at vi nu trak i land med hensyn til vort standpunkt i folkepensionskommissionens betænkning. Det gør vi ingenlunde. Der står i denne betænkning, at vi i princippet går ind for fuld folkepension, men at der først og fremmest skal skabes en ordentlig pension for de 85 pct. af pensionisterne, og vi mener ikke, at vi med dette lovforslag kommer så vidt. Det er derfor, vi stiller ændringsforslag nr. 12 om, at fradraget nok skal forhøjes med de i lovforslaget nævnte 5.000 kr., men at denne grænse for fradraget så må fastholdes, indtil man får en pensionsordning gældende for alle med en målsætning på $\frac{2}{3}$ af en arbejdsindtægt.

Ved gennemførelse af fuld folkepension til alle opbygges der yderligere privilegier for en lille del af samfundets pensionister, i særdeleshed dem, der i forvejen har mere end andre, og det vil yderligere besværliggøre en forhøjelse af pensionen for en stor del af pensionisterne. Ved at fastholde fradragsreglerne som af os foreslået vil der i 1969 kunne ydes fuld folkepension samtidig med en formueindtægt på ca. 9.500